

Μηναῖον - ΤΗ ΚΑ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Συμπλήρωμα Μηναίου

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς "Μυρτιδιωτίσεως"

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Δόξα. **Τῆς Ἀγίας.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ
κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γενηρῶν
ὡς ῥεόντων ἠλόγησας· καὶ σεαυτὴν ἱερὸν
καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα ποινῶν
κατετόλμησας. Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ
θείου συνέκδημε, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν
ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Τῆς Θεοτόκου.**

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας
πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι, τῇ Θεομήτορι,
ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ προστασία
πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν

τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ
τὴν ἰασιν βραβεύσασα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀνατέταλκεν ἰδοῦ, σήμερον ἔαρ
νοητόν, ἐν εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου
καὶ τερπνῶς, εὐωδιάζει τὴν Νῆσον τῶν
Κυθηραίων· χάριν ἐφαπλοῖ, τὴν οὐράνιον,
πᾶσι τοῖς φαιδρῶς ἑορτάζουσι, καὶ τὴν
αὐτῆς Εἰκόνα προσκυνοῦσι, τὴν σεβασμίαν
καὶ μέλπουσι· Παρθένην χαῖρε, τῶν
Κυθηραίων, δόξα τεῖχος καὶ σκέπη.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἀνατέταλκεν ἰδοῦ, σήμερον ἔαρ
νοητόν, ἐν εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου
καὶ τερπνῶς, εὐωδιάζει τὴν Νῆσον τῶν

Κυθηραίων· χάριν ἐφαπλοῖ, τὴν οὐράνιον,
πᾶσι τοῖς φαιδρῶς ἐορτάζουσι, καὶ τὴν
αὐτῆς Εἰκόνα προσκυνοῦσι, τὴν σεβασμίαν
καὶ μέλπουσι· Παρθένεν χαῖρε, τῶν
Κυθηραίων, δόξα τεῖχος καὶ σκέπη.

Κάθισμα Β'.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, Νῆσος ἀγάλλεται,
τῇ πανηγύρει σου, Θεοχαρίτωτε, καὶ
ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, βοᾷ σοι
εὐφραιομένη· Χαῖρε ἡ ἀπόπληκτον,
θαυμαστῶς θεραπεύσασα· χαῖρε ἡ τοῖς
κάμνουσι, δωρουμένη τὴν ἴασιν· Κυθήρων
χαῖρε δόξα καὶ κλέος· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Σήμερον ἅπασα, Νῆσος ἀγάλλεται,
τῇ πανηγύρει σου, Θεοχαρίτωτε, καὶ
ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, βοᾷ σοι
εὐφραιομένη· Χαῖρε ἡ ἀπόπληκτον,
θαυμαστῶς θεραπεύσασα· χαῖρε ἡ τοῖς
κάμνουσι, δωρουμένη τὴν ἴασιν· Κυθήρων
χαῖρε δόξα καὶ κλέος· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 44.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δὶς)

Στίχ. Ἐξηρεύετο ἡ καρδιά μου λόγον
ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δῖς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πάνσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης)

Λου α' 39-49, 56

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας,

ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμείνε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ἡ Οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς
τῆς Θεοτόκου αὐγάζετε ἀκτῖσι, καὶ
τῶν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, τοῖς ἄνθεσι
ώραῖζομένη, μυρσίνης ἀναμέλπει Παρθένε
Ἀγνή, Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, μὴ
διαλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν
Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ

πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων
καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς Ἀγίας
Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης,
ἧς τῆς θαυμαστῆς ἐν Μυριτίδιοις τῶν
Κυθήρων εὐρέσεως τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας
Εἰκόνος τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα, καὶ
πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε,
μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν
τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκον τῆς Θεοτόκου.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - -

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς λαμπρὸν διάδημα, καὶ θεοδώρητον
στέφος, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα Σου, τῶν
Κυθηραίων ἢ Νήσος, κέκτηται τὴν ἐν
μυρσίναις φανερωθεῖσαν Δέσποινα
Θεοχαρίτῳ καὶ συμφώνως, Σοὶ τὸν ὕμνον
ἀναμέλπει· Παρθένε χαῖρε πάντων ἡμῶν ἡ
χαρά.

Ὁ Οἶκος.

Πειρωμένῳ μοι νῦν διηγῆσασθαι /
Τὰ κλεινὰ Σου Παρθένε τεράστια, /
Οὐρανόθεν σοφίαν κατάπεμψον / Ἡ
ἀσόφους ἐνθέως σοφίζουσα / Καὶ πηγὴ

τῆς σοφίας ὑπάρχουσα, / Καὶ σαφῶς
ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος / Χάριν λόγου
παράσχου μοι Δέσποινα, / Ὅπως ἄσω
ἐν ὕμνοις γηθόμενος / Τῆς σεπτῆς Σου
Εἰκόνος τὴν εὐρεσιν, / Ἦν εὐνοίας ὡς
δείγμα δεδώρησαι / Κυθηραίων τῇ Νήσῳ
Θεόνυμφε. / Καὶ παράσχου ἐξ ὕψους
μοι δύναμιν / Παραλύτου ὕμνεῖν τὴν
ἀνόρθωσιν, / Ἀποπλήκτου τὴν ἀρόρητον
ἴασιν, / Ναυτικῶν ἐν κινδύνοις διάσωσιν, /
Κεραυνῶν καὶ πυρὸς τὴν κατάσβεσιν, /
Λοιμικῶν νοσημάτων ἀπέλασιν, / Πειρατῶν
προσβολῶν τὴν ἀπόκρουσιν, / Ἀνομβρίας
αὐχμοῦ τὴν κατάπαυσιν, / Ἀνιάτως
νοσοῦντων τὴν ἴασιν. / Καὶ τὸ πλήθος
ἐτέρων θαυμάτων Σου, / Δι' ὧν σκέπη,
Προστάτις καὶ Πρόμαχος, / Πολιοῦχος
στερῶν καὶ Προπύργιον, / Εὐεργέτις
καὶ Μήτηρ φιλόστοργος / Κυθηραίων
Λαοῦ ἀναδέδειξαι. / Ὅθεν πίστει καὶ
πόθῳ τὴν ἀπειρον / Ἀνυμνῶν πρὸς ἡμᾶς
εὐσπλαγχνίαν Σου, / Ἐν ψυχῇς κατανύξει
κραυγάζω Σοι. / Παρθένε χαῖρε, πάντων
ἡμῶν ἡ χαρά.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τῆς
ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου
Θέκλης.

Μνήμη τοῦ γεγονότος θαύματος παρὰ
τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, ἔνθα
ἡ ἐν τοῖς μυριτίδιοις εὐρεθεῖσα εἰκὼν τῆς
Θεοτόκου ἤγειρε τὸν παράλυτον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὦδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.

Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η΄.

*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.*

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ΄.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το

ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ἀῦλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θεαῖς εἰσηγήσεσι, τοῦ θεοκήρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρείδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολυάθλε, ὦ Θέκλα ἱσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω.

Τῆς Θεοτόκου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Φωτί σου λαμπρυνομένη, τῶν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐορτὴν σου, πανηγυρίζουσα πόθῳ, Παρθένε χαῖρε Μαρία, ἐν εὐφροσύνῃ βοᾷ σοι.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὄρμφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀσματόπλοκον στέφανον, τῇ Παρθένῳ προσοίσωμεν, Κυθηραῖοι σήμερον ἀγαλλόμενοι, ταύτης φαιδρῶς ἐορτάζοντες, Εἰκόνης τὴν εὖρεσιν, ἣν κειμήλιον σεπτόν, κεκτημένοι βοήσωμεν, ἀναμέλποντες· Τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε Κυθηραίους, ταῖς ἀγίαις σου πρεσβείαις, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀδοξίας τῆς πρότερον, ἐλυτρώσω τὴν Νῆσόν σου, καὶ εἰς δόξαν ἔνθεον ἀνεβίβασας, ταύτη τὴν θείαν Εἰκόνα σου, λαμπρῶς φανερώσασα, ἐξ εὐόσμων μυρσινῶν, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπεσι, καταυγάζουσα, Κυθηραίους προστάτιν

σε εἰδότας, καὶ παιδρῶς σε ἀνυμνοῦντας,
θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλowsύνης αὐτοῦ.*

Παραλύτω ἀνόρθωσιν, ἀποπλήκτω τὴν
ἰαριν, θαυμαστῶς ἐβράβευσας τῇ Εἰκόνι
σου· Νήσου μακρὰν ἀπεδίωξας, λοιμὸν τὸν
πανώλεθρον, καὶ βουλὰς τῶν πειρατῶν, ὡς
ἀράχνην διέλυσας, εὐτεκνίαν τε, γυναιξὶ
στεριευούσαις ἐδωρήσω, καὶ νοσοῦσι τὴν
υἰείαν, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναιίου ---

Στιχηρὸν Α'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.*

Ἀθλητικὸν στάδιον σήμερον
πρόκειται· λαοὶ χορεύωμεν, καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα πρᾶγματα
κατοπτεύωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἁμνάς,
πρόκειται σφαγῇ, ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος
Θέκλα καὶ Θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῇ
πίστει, τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν
ἀθεότητα· καὶ σύν, Ἀγγέλοις χορεύουσα,
τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στιχηρὸν Β'. Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος
κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστῆρος,
Θέκλα πρῶταθλε· ταῖς γὰρ μητρῷαις
θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθεῖσα, Παύλῳ
ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων ἀραμένη τὸ

σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ
ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὠμότητα,
εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ
ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει
τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἀλλ' ἐν ἄθλοις
γενναίοις διαπρέψασα, μὴ διαλίπης
πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ
τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου.

Στιχηρὸν Γ'. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Ἀναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυνάμῳ
νεύματι, κρατυνομένη ὡς πρῶταθλος
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεώδη καταλείψασα
στοργήν, ἀνεδέξω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου
ζωῆς, ὀλβιος ὑπάρξασα θάλαμος, εἰς ὃν αἱ
τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσαναπαύονται,
εἴσοδον εὐράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς, μεθ'
ὧν ἰκέτευε Ἀπόστολε Θέκλα, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄθλησιν,
Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων
μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες
τεθήπασιν ἄγριοι· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες
ἐλογίσθησάν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ
τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι'
αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζομένη,
ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μακαριότητος, ἐν
παρόρησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τῆς Θεοτόκου.**

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα τῆς ἐνδόξου Σου
Μνήμης, Κεχαριτωμένη Θεόνυμφε,
κυθηραῖοι ἅπαντες οἱ τε ἐν τῇ Νήσῳ καὶ οἱ
πόρρω αὐτῆς διατρίβοντες, ἐν τῷ πανσέπτῳ
τῶν Μυρτιδίων Σου Ναῷ οἱ μὲν αἰσθητῶς,
οἱ δέ νοερῶς παρίστανται· καὶ κλάδους
αἶροντες μυρσινῶν πανευόσμων, τῆς
Τιμίας Εἰκόνος Σου σύμβολα, ταύτην τε
μετ' εὐλαβείας κυκλοῦντες, ἐν ἀγαλλιάσει
ψυχῆς ἀναμέλπουσι· Χαῖρε ἡ ὡς ἀετὸς
χρυσοπτέρυξ ἡμᾶς ὑπὸ τὰς πτέρυγας Σου
ἐπισυνάγουσα καὶ περιθάλλουσα· Χαῖρε ἡ
τὴν σεπτὴν Σου Εἰκόνα ὡς Οὐράνιον ὄλβον
ἡμῖν δωρησαμένη, καὶ δι' αὐτῆς τὰς δωρεάς
Σου ἡμῖν ἀεννάως προχέουσα· Χαῖρε ἡ
πληθὺν ἱαμάτων καὶ τῶν θαυμάτων ἡμῖν,
ὑπερφυῶς ἐπομβρίζουσα, καὶ τοὺς θερμῶς
Σε φωνοῦντας παντὸς κινδύνου ἐξαίρουσα.
Ἄλλ' ὦ Πανύμνητε Θεοτόκε Παρθένε,
Κυθηραίων ἡ δόξα, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ Σοῦ
γεννηθέντα ἱκέτευε, ὅπως δωρήσῃται ἡμῖν
ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ Βασιλείαν
τὴν Οὐράνιον.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθέμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Θεοτόκου.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας
πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι, τῇ Θεομήτορι,
ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ προστασία
πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν
τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ
τὴν ἴασιν βραβεύσασα.